

За запятая-тѣ (,)

Она ся поставя:

260 — 1º Да отдѣли еднакви-тѣ части на едно предложение, като подлежаще, сказуемо, допълнение, определение; като: *любовь-тѣ, мирность-тѣ, покорение-то съ естествени добрии; този человекъ е добъръ, съладкодуменъ, радостливъ; Петъръ има право, чисто, красно.*

261 — 2º Да отдѣли кратки-тѣ предложение когато ся заподирватъ въ едно изражение; като: *съикома заедно ся молимъ, ся трудимъ, ся веселимъ.*

262 — Когато части-тѣ тѣзи ся съединяватъ отъ съюзи-тѣ и, или, ни, запятая-тѣ не ся поставя, освѣнь ако тѣ съ въ растояніе; като, безъ запятая: *азъ съмъ гладенъ и жаденъ; той пише или чете; съ запята: никой не е доволенъ отъ иманіе-то си, ни благодаренъ отъ умъ-тѣ си.*

263 — 3º Предъ глагола-тѣ който е отдалеченъ отъ подлежаще-то си съ едно опредѣленно придаточно: *този койшо е нечувствителенъ на благополучие-то на съседника-тѣ си, е egoистъ.*

264 — 4º Послѣ една часть на изражение-то, когато тя ся поставя преди подлежаще-то на предложение-то отъ което тя зависи, като: *като видѣ каква е работа-тѣ, той ся дръпна.*

265 — 5º Преди и послѣ на едно изяснително придаточно, или на едно събраніе отъ думи, което, ако ся исхвърли, не измѣнява разума-тѣ на изражение-то; кето: *мъсица-тѣ, който ни свѣти пощемъ, и слънчес-то, денемъ, съ двѣ свѣтила; тъзи ли съ, о Теб-*